

Kalici nesneleri destekleyen genişletilebilir bir sistem

Erdal KEMIKLI*, **Nadia ERDOGAN**

ITÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, 34469, Ayazaga, İstanbul

Özet

Bilgisayar sistemlerinin giderek daha önemli bir bölümünü oluşturan yazılım bileşeni program geliştirmede yaşanan verimsizliğin sorunları ile yüzyüzedir. Bu makalede programcı verimliliği problemini azaltacak genişletilebilir bir sistemi tanımlanmaktadır. Tasarlanan sistem değişik uygulama türlerini destekleyebilecek bir esnekliğe sahiptir. Kalici Nesneleri Destekleyen Genişletilebilir bir Sistem (KGS) genişletilebilir sistemler için kalici nesne kavramına dayanan üniform bir model önermektedir. KGS ile kullanıcılar veri ve programları kalici nesnelere olarak değerlendirip tek bir arayüz ile yönetebilmektedir. KGS, nesnelere arası haberleşme hizmeti, istekçi nesne yöneticisi, aktif nesne kütüphanesi, adlandırma ve güvenlik sunucusu, nesne sunucusu ve bir önderleyici ile Linux işletim sistemi üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalici nesne, İşletim sistemi, genişletilebilir sistem, programlama.

An extensible system supporting persistent objects

Abstract

Although software has become the most important component of computer systems, software production is suffering from a chronic crisis of unproductivity. Delayed and over budget software projects are very common. Many different approaches including the total quality management and integrated software development environments are considered in response to this problem. This paper defines an extensible and tailor able computing system model which will attack the programmer productivity issue from the technical side. The resulting system is suitable to be used as a base for an extensible system for different types of application domains. Extensible Persistent System (EPS) suggests a new model for extensible systems based on a unifying view of persistency. Data and processes are regarded as passive object and active object, and viewed as persistent objects, and handled through a uniform interface. EPS has extensive support for active object development. EPS also suggests new techniques for capability management, a ticket used to access resources on the system. EPS-C, a C programming language flavor is defined as part of the system. EPS is implemented by following components; inter-object communication service (IOC), client object library (COL), active object library (AOL), naming and protection server (NPS), object server (OBS), and EPS-C preprocessor on Linux operating system.

Keywords: Persistent object, operating system, extensible system, programming.

*Yazışmaların yapılacağı yazar: Erdal Kemikli. erdalk@otokoc.com.tr; Tel: (212) 229 95 55 dahili: 1606.

Bu makale, birinci yazar tarafından ITÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nde tamamlanmış olan "Kalici nesnelere destekleyen genişletilebilir bir sistem" adlı doktora tezinden hazırlanmıştır. Makale metni 06.05.2002 tarihinde dergiye ulaşmış, 13.09.2002 tarihinde basım kararı alınmıştır. Makale ile ilgili tartışmalar 28.02.2003 tarihine kadar dergiye gönderilmelidir.

Giris

Klasik sistemlerde programlama dilleri geçici veriler için çok iyi bir destek sağlarlar. Daha uzun ömürlü veriler ise VTYS (Veri Tabanı Yönetim Sistemi) veya bir dosya sistemi aracılığı ile yönetilir. Kendisini yaratan programdan daha uzun ömürlü verileri “kalıcı veri” olarak tanımlıyoruz. Kalıcılık kavramı bir verinin kendisine olan gereksinim devam ettiği sürece varlığını sürdürebilmesini içermektedir. Bunun sonucunda, kalıcı sistemler veri yönetimi için tek bir soyutlama sağlayabilirler. Bu soyutlama verinin farklı bellek sistemlerine aktarımı sırasında gerek duyulan dönüşüm ihtiyacını ortadan kaldırarak yazılımcıları önemli miktardaki geliştirme çalışmasından kurtarır. PS-Algol’un tasarımcıları tarafından yapılan bir araştırmada programların %30’unun veri yükleme/saklama/dönüşüm işlemlerinden oluştuğu görülmüştür (Cockshot vd., 1984, Atkinson vd., 1983). Kalıcı nesnelere için destek genellikle PS-Algol’da olduğu gibi programlama dili düzeyinde sağlanmıştır. Kalıcı nesne desteğinin programlama dili düzeyinde verilmesinin iki sakıncası vardır (Kemikli ve Erdogan, 1997); işletim sistemleri uygulama için gerekli desteği vermeyebilir ve çabalar her yeni kalıcı nesne destekleyen dil için tekrar harcanacaktır (Kemikli ve Erdogan, 1998). Bu nedenler başka bir yaklaşımı teşvik etmektedir; kalıcı nesne desteğinin işletim sistem düzeyinde sağlanması.

İşletim sistemleri genel kullanıma uygun olma ve özel konularda uzmanlaşma arasında bir denge kurmak zorunda kalmaktadır. Genel amaçlı bir sistem biraz çaba ile çok değişik uygulamalarda kullanılabilirken, uzmanlaşmış sistemler belirli tip uygulamaları çok daha sorunsuz olarak çalıştırabilmektedir. Genişletilebilir bir sistem, bir uygulamanın gereksinimleri doğrultusunda değiştirilebilir bir sistemdir (Bershad vd., 1995).

Bu makalenin amacı, yazılım verimliliği konusuna teknik açıdan bir çözüm öneren, kalıcı nesnelere destekleyen genişletilebilir bir sistem mimarisini açıklamaktır. Bu model pasif ve aktif

nesne olarak adlandırılan iki temel soyutlamadan oluşmaktadır.

- Pasif nesne, kalıcı özelliği olan veridir.
- Aktif nesne ise kalıcı özelliği olan veri ile onları işleyebilen metodlardan oluşur ve sistem davranışını genişleten bir sunucu olarak çalışır.

Çalışmada nesne erişimi ve senkronizasyonu gibi konularda çoklu erişim politikaları ve dağıtık hareketler gibi yeni yöntemler denenmiştir.

Kalıcı Nesnelere Destekleyen Genişletilebilir Sistem (KGS) (Kemikli ve Erdogan, 1999) aktif/pasif nesne soyutlamasına dayalı modellemesi sayesinde yazılımcıların yeni uygulama ve sistemleri daha hızlı bir şekilde geliştirmesine yardımcı olur ve kalıcı nesnelere ve aktif nesne geliştirme araçları ile programcıların işini kolaylaştırır. Bunun yanı sıra, yeni sistem ek sistem yönetimi ve konfigürasyon yönetimi gibi çalışmalar gerektirmez (Kemikli ve Erdogan, 2002). Sistem soyutlamasına yeni bir yaklaşım getiren yenilikçi bir yazılım geliştirme ve sistem modelleme aracı olmasına rağmen, KGS çok yaygın bir ortam olan UNIX’e benzediği için öğrenilmesi kolay bir sistemdir.

KGS’te sistemin basit ve varolan sistemlere benzer olması, diğer taraftan da yeni bir programlama modeli ve araçlarla geliştirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca kolay ve anlaşılır basit soyutlamalar sayesinde, geliştirilmesi kolay ve çeşitli araçlar ve seçenekler ile kontrolün yazılımcıda olduğu bir ortam tanımlanmıştır.

KGS-C Dili ve Önismecisi
Aktif Nesne Kütüphanesi
İstemci Nesne Yöneticisi
Adlandırma ve Güvenlik Sunucusu
Nesne Sunucusu
Nesneler Arası Haberleşme

Sekil 1. KGS bileşenleri

KGS'nin modelini geliştirme aşamasında çeşitli alanlardaki araştırmalardan edinilen deneyimlerden yararlanılmıştır. Çalışmaya ilişkin önemli araştırmaların yapıldığı alanlardan birisi işletim sistemleridir. Konuyla ilişkili başka bir araştırma alanı ise programlama dilleri ve soyutlama teknikleridir. Kalıcı veriler konusundaki araştırmalar ise en önemli araştırma alanı olarak değerlendirilmektedir. KGS modeli tanımı değişik katmanlardaki çeşitli bileşenlerden oluşmaktadır (Şekil 1). En üst katmanda C dilinin geliştirilmiş bir versiyonu olan yeni bir programlama dili KGS-C yer alır. Yeni programlama dilinin varolan bir dilin geliştirilmesiyle oluşturulması sayesinde öğrenme süresinin azalacağı düşünülmektedir. KGS-C ile yazılan programlar KGS-C önisleme yardımı ile derlenirler. Bağlama aşamasında, görev düzeyinde işlemlerden sorumlu sistemin karmaşıklığını iyi tanımlanmış ilkelerden oluşan bir arayüz ile yazılımcıdan soyutlayan bir kütüphane (İstemci Nesne Yöneticisi- İNY) programa bağlanır. Yazılımcılara temel aktif nesne işlevlerini sağlayan Aktif Nesne Kütüphanesi (ANK) aktif nesnelere bağlanmaktadır. Adlandırma ve Güvenlik Sunucusu (AGS) Linux çekirdeğinin üstünde çalışan bir sunucudur. AGS kalıcı nesne adını kalıcı nesne kimliğine çevirir, nesnelere yetkisiz erişimlerden korur ve nesnelere erişimde tutarlılık denetimini sağlar. Nesne Sunucusu (NS) sistemde nesnelere uzun ve kısa dönemli bellek arasında taşınmasından sorumludur. Sistemi oluşturan son bileşen ise nesnelere arasında UNIX IPC yapısı aracılığı ile haberleşmeyi sağlayan bir haberleşme sistemidir (Nesnelere Arası Haberleşme-NH). NH haberleşme ilkeleri senkronize haberleşmeyi mümkün kılmaktadır. Bu işlevler bir kütüphane olarak her KGS programına eklenmektedir.

İlgili Araştırmalar

Bir nesne durumu, davranışı ve kimliği ile tanımlanır (Booch, 1989). Nesne modeli 1970'lerin ortasında bilgisayar bilimlerinin çeşitli alanlarında ortaya çıkmıştır. Nesne modeli bazı ilkelere dayanmaktadır; soyutlama, bilgi gizleme, modülerlik, hiyerarşi, kalıcılık.

Bu ilkelerin bazıları tüm nesneye dayalı sistemlerde vardır, bazıları ile bir kısım sistemlerde bulunmaktadır.

İlk araştırmalar büyük ölçüde kalıcı programlama ortamları konusunda olmuştur. Bu çalışmaların sonucunda ortaya çıkan ürünler arasında PS-Algol (Cockshot vd., 1984, Atkinson ve diğ., 1983), E (Richardson ve Carey, 1989) (Richardson, 1989), Persistent Smalltalk (Eliot vd., 1990) ve Persistent Java (Atkinson vd., 1996) sayılabilir.

Nesne kavramını ilk gerçekleyen nesneye dayalı dillerin ardından nesneye dayalı işletim sistemleri gündeme geldi. Nesneye dayalı tasarımları bu işletim sistemlerinin ayırdedici özellikleriydi. Bir işletim sisteminin tasarımında 2 modelden yararlanılabilir: Görev modeli ve nesne modeli (Goscinski, 1991). İki model arasındaki temel fark işlevsel birimlerin organizasyonu ve senkronizasyonundadır.

Görev modeli görevler ve mesajlardan oluşur. Tüm sistem etkinlikleri görevler tarafından gerçekleştirilir. Nesneye dayalı modelde ise hizmetler ve kaynaklar nesnelere içine gömülmüştür. Nesneye dayalı işletim sistemlerindeki ana problem yavaşlıktır. Diğer yandan nesneye dayalı işletim sistemleri programlamayı kolaylaştırırlar (Almes vd., 1985).

Geleneksel işletim sistemleri genellik ve özelleşmeyi dengelemek zorundadır. Genel bir sistem çok değişik programları çalıştırma yeteneğine sahipken sadece bazı programlar iyi başarı gösterebilir. Varolan sistemlerin yapıları özelleştirilmeye uygun olmadığı için sistem karakterindeki ufak değişiklikler bile büyük miktarda programlama yapılmasını gerektirmektedir. Genişletilebilir bir sistem, kullanıma yönelik değişikliklerin dinamik olarak yapılabilirdiği bir sistemdir. Genişletilebilir sistemlere örnek olarak SPIN (Bershad vd., 1995) ve Oberon (Mössenböck ve Wirth 1991) gösterilebilir.

Bir işletim sisteminin dört ana bileşeni bellek yönetimi, dosya sistemi, girdi-çıkı ve görev yönetimidir. Kalıcı bir sistemde dosya sistemi ve bellek yönetimi işlevleri kalıcı nesne deposu tarafından yerine getirilir. (Dasgupta vd., 1991). Bu nedenle kalıcılık özelliğini destekleyecek bir işletim sisteminin diğer işletim sistemlerinden farklı bir tasarımı olmalıdır. Kalıcı nesnelere destekleyen işletim sistemlerine örnek olarak Grasshopper (Dearle vd., 1993), SOS (Shapiro, 1991, Shapiro, 1990, Shapiro vd., 1989a, Shapiro vd., 1989b), Mungi (Heiser, 1998) ve Opal (Chase, 1995) gösterilebilir.

KGS ve Programlama

KGS'te programlama bazı farklılıklar dışında UNIX'te program geliştirmeye oldukça benzemektedir. KGS ile sağlanan yenilikler şunlardır:

- Kalıcı nesnelere için sağlanan destek
- Sunucu programlarının (aktif nesnelere) ihtiyaç duyulduğunda kendiliginden yüklenmesi
- Kullanımı kolay olmasına rağmen güçlü ve esnek olan nesnelere arasında haberleşme
- Sistem programcılığını kolaylaştıran ve hataları azalmasına yardımcı olan bir aktif nesne geliştirme desteği
- Nesnelere erişim yetkileri aracılığı ile denetimli erişim

```
/* Kalıcı nesne tanımlaması */
$Adlar *pAdAgac;
CapabilityType caV;
/* Yerel Oturumu başlat */
EpsInit(&G1, "demo1", lCapF);
/* Kalıcı nesneyi yükle */
result=LoadPersistentObject(&G1, (char
**) &pAdAgac, caV, ACMRW);
.
/* Yerel oturumu kapat ve kalıcı
nesnelereki değişiklikleri kaydet */
EpsClose(&testSession, COMMIT);
```

Sekil 2. Bir KGS programı

Bir KGS-C programı KGS-C önilemcisi ve C derleyicisi ile derlenir. Program INY ve diğer

kütüphaneler ile bağlanır. Tipik bir KGS-C programı kalıcı değişkenlerin tanımlanması ile başlar (Sekil 2). İlk birkaç satırda gerekli nesnelere yükleyerek görev ortamını hazırlayan EpsInit() fonksiyonu çağrılır. Arzu edilen işlemler tamamlandıktan sonra program, kalıcı nesnelere kaydeden ve alınmış kaynakları serbet bırakarak kalıcı görev ortamını kapatan EpsCommit() fonksiyonu çağrılarak sonlandırılır.

KGS-C Programlama Dili

KGS-C, C programlama diline bazı eklemeler yapılarak oluşturulmuştur. Bu genişletilmiş sözdizimini standart C programlama dilinden ayırmak üzere KGS-C olarak adlandırılmıştır. Bu gerçekleştirme yöntemi sayesinde programcılar istediklerinde C dilini de kullanabilmektedir. C diline yapılan temel eklenti yeni bir simgenin (“\$”) sözdizimine eklenmesidir. Bu simge ile programcılar kalıcı değişkenleri tanımlayabilmektedir (Sekil 2).

Pasif Nesnelere Tanımlanması

Kalıcı nesnelere yüklenmesi işlemi ya ilgili ilkel (LoadPersistentObject) ile açıkça yapılır (Sekil 2), ya da gerekli fonksiyon satırları programa KGS-C önilemcisi tarafından eklenir. Kalıcı nesnelere yüklemek için gereken fonksiyonların programcı tarafından çağrılması ek bir iş gibi görünmekle beraber, yazılımcıya nesne yükleme zamanlarını belirleme konusunda sağladığı olanakla değişik amaçlı ve karakterli uygulamaları geliştirebilme olanakları yaratmaktadır.

Kalıcı değişken tipleri herhangi bir basit C tipi veya kullanıcı tarafından tanımlanan kayıt yapısı tipi olabilir. Her kayıt yapısı tanımlaması kayıt yapısının adını taşıyan bir dosya olarak saklanmalıdır (Sekil 3). KGS tasarım ilkelerinin gereği olarak bu tür karmaşık yapı tanımlamalarında özel bir format kullanmak yerine standart C structure/tip kavramları ve tip denetim mekanizmaları kullanılmıştır.

```
typedef struct{
char ad[16];
char *rp;
char *lp;
}Adlar;
```

Sekil 3. adlar.h

Aktif Nesnelerin Tanımlanması

Aktif nesnelerin geliştirilmesi aktif nesne kütüphanesi tarafından desteklenmektedir. Bu kütüphane programcıya istemci taleplerini alıp karşılayan bir sunucu döngüsü sağlamaktadır (EpsAob). ANK aynı zamanda standart kesinleştirme ve geri dönüş işlevlerini de sağlar. Aktif nesnelere KGS'in bir parçasıdır ve bir anlamda kendileri de AGS ve NS karşısında istemci nesnelere .

Programcı işlevsel bir sunucuya geliştirmek için dört adımdan geçmelidir:

- Statik fonksiyon dizisini doldur (Sekil 4, L1). Bu örnekte, "Ekle" ve "İste" programcı tarafından geliştirilen fonksiyonlardır.
- Yerel KGS oturumunu "EpsInit" ile başlatan ve sunucu döngüsü için "AobServer" fonksiyonunu çağırarak bir ana fonksiyon yaz (Sekil 4, L2).
- Sunucunun kabul edeceği her istek için bir fonksiyon yaz (Sekil 4, L3).
- Programı aktif nesne kütüphanesi (ANK) ve istemci nesne yöneticisini de (INY) kullanarak derle.

```
/*L1:Fonksiyon isaretçi dizisi aktif nesnede
varolan sunucu işlemlerini tanımlar */
int (* f[MAXFUNCTION]) (char *, int) =
{AobCommit, AobRollback, ..., Ekle, Iste};
int main(){
/*L2:Yerel oturumu başlat */
EpsInit(&testSession, "warehouse", 1CapF);
/* Aktif nesne istemci isteklerini dinler ve
talepleri karşılar */
AobServer(f);
/* Yerel oturumu kapat ve kalıcı
nesnelerdeki değişiklikleri kesinleştir */
EpsClose(&testSession, COMMIT);
}
/*L3: Bir sunucu fonksiyonunun gerçekleşmesi */
int Ekle(){...
```

Sekil 4. KGS aktif nesnesi kodu

Artık aktif nesne hizmet vermeye hazırdır. Kendisine yönelik bir istek geldiğinde NS tarafından çalışır duruma getirilerek hizmet vermesi sağlanacaktır.

KGS-C Önismecisi

KGS-C C derleyicisi ile beraber kullanılan bir önismeci ve istemci nesne yöneticisi aracılığı ile gerçekleştirilmiştir. KGS-C programları "epsc" uzantısı tasirlar. Önismeci "epsc" uzantili kaynak kodunu standart C derleyici ile işlenebilen "c" uzantili bir dosyaya dönüştürür.

İlk işleme döngüsünde, önismeci program kodunu ayrıştırarak kalıcı değişken tanımlarını normal C tanımları ile değiştirir. Bu döngü sonunda kalıcı değişkenlere ait tip, ve boyut gibi bilgilerin saklandığı bir değişkenler tablosu oluşmuştur (Sekil 5). Kayıt yapısı gibi karmaşık tiplerin boyutları ve yapısı bu kayıt yapısını tanımlayan include dosyasının yorumlanması sonucunda belirlenmektedir. KGS-C önismecisi ve çalışma ortamı bu include dosyayı kullanarak kalıcı nesnenin özelliklerini belirler.

Ad	Tip	İsaretçi	Adet	Boyut
pAgac	Adlar	E	1	24
caV	Capability	H	1	50
.

Sekil 5. Değişkenler tablosu

İkinci işleme döngüsünde ise, eğer önismeci seçenekleri uygunsa ilk aşamada hazırlanan değişkenler tablosu kullanılarak kalıcı değişkenlerin yüklenmesini sağlayacak ilkeller kaynak koduna eklenir.

KGS Tasarımı

Bu bölümde sistemin mimarisi açıklanmaktadır. KGS varolan bir işletim sistemi üzerine inşa kurulmuştur. Elde edilebilirlik, açık kaynak kod politikası ve geliştirme araçlarını rahatlıkla sağlanabilmesi nedeniyle geliştirme platformu olarak Linux işletim sistemi seçilmiştir.

KGS Sistem Mimarisi

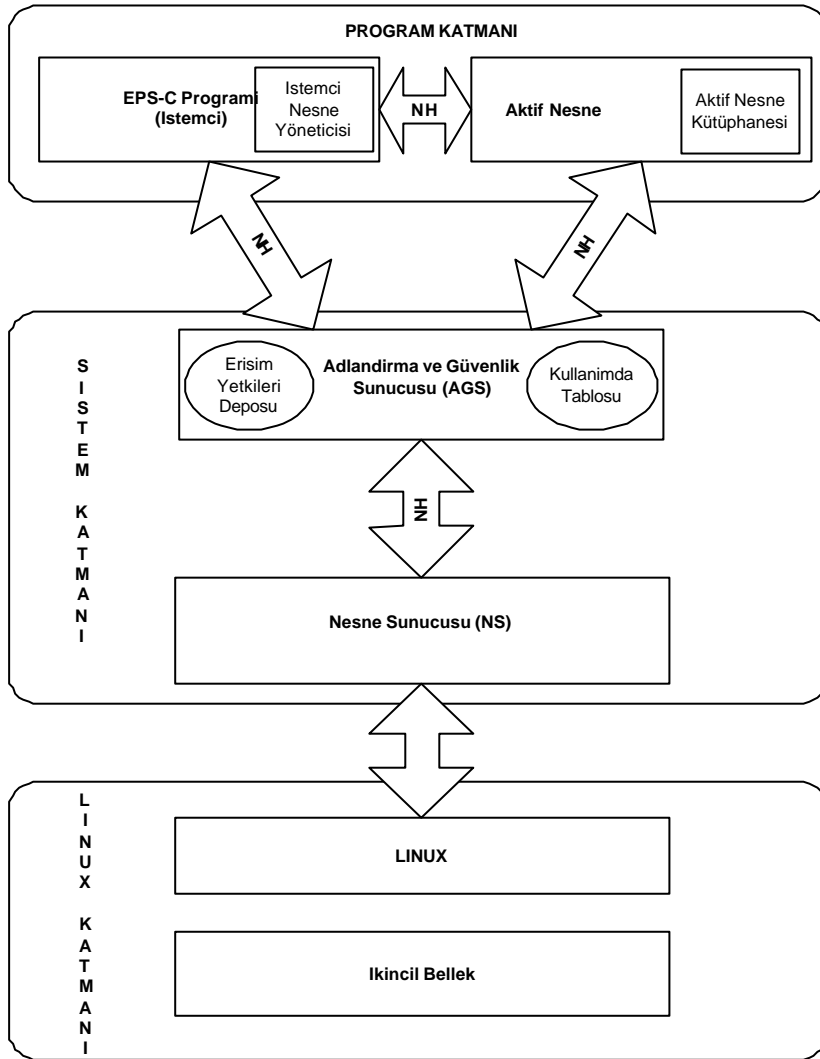
KGS gereksinimler doğrultusunda genişletilmek amacıyla tasarlanmış olan çok katmanlı bir mimariye sahiptir (Sekil 6). Temel sistem üç bileşenden oluşmaktadır; Adlandırma ve Koruma sunucusu (AGS), Nesne Sunucusu (NS) ve İstemci Nesne Yöneticisi (INY). Ayrıca bu üç bileşeni birbirine bağlayan bir haberleşme olan Nesnelere Arası Haberleşme (NH) hizmeti vardır. Bu bileşenler sistemin temelini

olustururlar. Sistemden daha farklı hizmetler almak için ise aktif nesnelere yararlanılmaktadır.

Nesneler arasındaki iletişim yüksek düzeyli haberleşme ilkeleri ile sağlanmaktadır. Mesajlaşma hizmeti Linux IPC ayrıntılarını

programcılardan saklayarak nesnelere haberleşmeyi sağlar.

Nesneler arası haberleşme hizmeti Unix IPC mekanizmasının üzerine kurulmuştur. Sağlanan üst düzey ilkeler hem sistem hem de uygulama programı geliştirilmesinde kullanılabilir (Ek 1).

Sekil 6. KGS tasarımı

Istemci Nesne Yöneticisi

Istemci Nesne Yöneticisi (INY) her KGS programı ve aktif nesne tarafından kullanılır. INY, sistemin karmaşıklığını kullanıcıdan saklamaya yardımcı olur. Bazı sistem ilkeleri de kısmen veya tamamen INY içinde gerçekleştirilmiştir. INY aynı zamanda tutarlılık

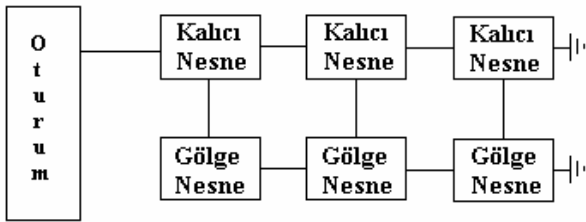
denetimi ve adres dönüşümü gibi hizmetlerin yerel bölümlerini de gerçekleştirir. Bu hizmetlerin diğer bölümleri ise KGS sunucularında ve aktif nesnelere gerçekleştirilmiştir.

INY KGS'in yerel yönetim kavramını ve kalıcı nesnelerin yerel saklama alanını oluşturan istemci oturumunu yaratır ve yönetir (Sekil 7).

Bir istemci programi çalışmaya başlayınca görevin adres uzayı içinde yeni bir oturum oluşturulur. Görev için gereken kalıcı nesnelere programcinin müdahalesi olmadan yüklenir ve işlenirler.

Oturum'u tanımlayan ana bilgi yapısı olan Oturum nesnesi aktif nesne, yüklü nesnelere gibi görev ile ilgili bilgileri saklar. Oturum nesnesi iki adet paralel bağlı listeden oluşur (Şekil 7). İki listedeki paralel düğümler aynı nesnenin ilk ve değişmiş hallerini saklayarak gerektiğinde kesinleştirme ve geri dönüş işlemlerine olanak sağlarlar.

İNY aynı zamanda görev tarafından daha önce edinilen erişim yetkisi'leri saklayan yerel erişim yetkileri deposunu da yönetir. Bir nesne için istekte bulunulacağı zaman önce yerel depoda ilgili nesne için erişim yetkisi olup olmadığı kontrol edilir. Eğer yerel depoda yoksa AGS'ten talepte bulunulabilir.

Şekil 7. Oturum mimarisi

Adres Dönüşümü

Birincil belleğe NS tarafından yüklenen ve nesnelere arası haberleşme sistemi aracılığı ile göreve iletilen kalıcı nesnelere kullanılabilirliği için bir işleme daha ihtiyacı vardır; kalıcı işaretçi adreslerinin yerel adreslere dönüştürülmesi. Kalıcı değişkenlerin veri bölümleri belleğe yüklenirken özel bir işleme gerek yoktur, ancak işaretçi içeriklerinin yerel adreslere dönüştürülmesi gerekmektedir.

Adres dönüşümü, nesne tipine bağlı olarak İNY tarafından nesnelere yüklenmesi sırasında gerçekleştirilir. Bazı tasarımlarda, tembel dönüşüm de denilen bir yöntemle adres dönüşümü nesnenin yüklendiği anda değil de nesneye ilk erişim gerçekleştiğinde yapılarak yükleme süresinin kısaltılması amaçlanmıştır. Ancak, KGS'te gerekli işlemlerin tümünün

yüklemeye anında gerçekleştirilir, çünkü KGS programcılara nesne yükleme zamanlarını belirleme konusunda bir esneklik sağlamıştır. Programci yükleme zamanına, performans ve yazılımın özelliğini dikkate alarak kendisi karar verebilir; böylelikle değişik ihtiyaçları karşılaması mümkün olacaktır. İşaretçi değerleri bir kez değiştirildikten sonra kalıcı veri görev içinden kullanılmaya hazırdır, ve sadece kalıcı ortamın bulunduğu ikincil belleğe yeniden yazılacakları zaman kalıcı adrese dönüştürülmeleri gerekecektir.

Adres dönüşümü iki ana aşamadan oluşmaktadır; İlk adım, nesnenin yapısının ayrıştırılarak anlamaktır. Bu adım karmaşık nesnelere için include (.h) dosyaları incelenerek gerçekleştirilir. Aşağıda görülen örnek veri yapısının adres dönüşümü sonuçlarını Şekil 8'de görülmektedir.

```

typedef struct {
    char arr1[10];
    int *p1;
} TestObjectType;

```

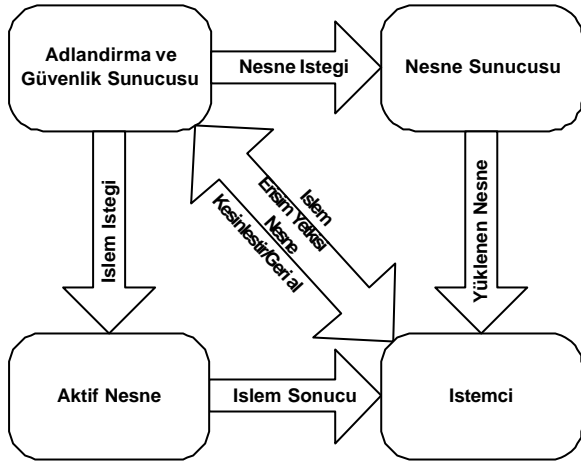
İkinci aşamada, daha önce elde edilen yapı bilgileri kullanılarak kalıcı adres değerleri görevin belleğindeki adres değerlerine dönüştürülür. Adres dönüşümüne olanak sağlayan özel bellek uzaylarının yönetimi PMalloc ve PFree ilkeleri tarafından sağlanır.

	10 byte	4 byte	10 byte	4 byte
Diskte	14	0
	Data	Adres	Data	Adres
Bellekte (Başlangıç Adresi: 100)	114	0

Şekil 8. Adres dönüşümü

Adlandırma ve Güvenlik Sunucusu

Adlandırma ve Güvenlik Sunucusu (AGS) geri planda çalışan bir sunucu olarak gerçekleştirilmiştir. AGS nesne erişimlerinin güvenlik ve senkronizasyonundan sorumludur. Nesne erişimi için yapılan her istek AGS tarafından karşılanır (Şekil 9).

Sekil 9. KGS mesaj akisi

Kullanımda tablosu yüklü/kullanılan nesnelerin kayıtlarını tutar. Tablonun tek kopyası vardır, böylece erişimler için gereken denetim başka kaynaklara başvurmaya gerek kalmadan bu tablo üzerindeki bilgiler ile yapılabilir. Kullanımda tablosu aynı zamanda tüm erişim yetkisi bilgilerini de depolar. Tablonun boyutları ihtiyaca göre dinamik olarak değişebilmektedir.

AGS'e isteklerin gönderilmesi ve yanıtların alınması için nesnelere arası haberleşme sistemi (NH) kullanılır. Aktif nesne hizmet istekleri de AGS tarafından ele alınır, ancak talep edilen işlemin özellikleri aktif nesne tarafından bilindiği için sadece erişim yetkileri denetimi yapılır ve işlem gerçekleştirilmek üzere aktif nesneye yönlendirilir.

Nesne Adlarının Çözülmesi

Kalıcı nesne isimleri iki bölümden oluşurlar: yaratan nesne adı ve kalıcı nesne adı. Yaratan nesne adı, kalıcı nesnenin ilk kez tanımlandığı program adıdır. Kalıcı nesne adı ise, kalıcı nesnenin program içindeki değişken olarak varolduğu adıdır. Uzun ömürlü ve geniş kapsama alanları nedeniyle kalıcı nesne adlarının tekrar kullanılma olasılığı artmaktadır. Bu iki seviyeli isimlendirme kalıcı nesnelerin birbirinden ayrılmasını kolaylaştırmakta, aynı zamanda kalıcı nesne adlarının çakışma olasılığını da azaltmaktadır.

Bir nesne için adıyla talepte bulunulamaz, öncelikle yerel erişim yetkileri deposundan veya AGS'ten bu nesnenin erişim yetkileri bilgisi alınmalıdır. AGS bu nesne için gereken bilgileri talep eden nesneye geri gönderir. Bir kez elde edildikten sonra yerel erişim yetkileri deposunda saklanan nesne bilgileri adla yapılan nesne erişim isteklerinde çözümleme için AGS'ye başvurmayı gereksiz kılar. Yerel depodaki nesnelere için aynı isimden uzun bir tamsayı olan kimliğe dönüştürme işlemi yerel olarak gerçekleştirilir. Bu yapıyı bir örnek ile biraz daha açıklayalım: depo.epsc adında bir program içinde aşağıdaki kalıcı değişken tanımlı olsun

\$int stokSay

Kalıcı nesne adı "depo.stokSay", kalıcı kimliği de 100100 gibi KGS-C tarafından atanmış herhangi bir uzun tamsayı olacaktır.

AGS bilgi istenilen bir nesneyi kendi erişim yetkisi deposunda araştırır. Arama önce nesne adı ve yaratıcı adı ile yapılır. Eğer aranılan nesneyi bulamazsa, ikinci kez sadece nesne adı ile arama yapar. Bu yaklaşımla bir yandan nesne isimlerinin çakışması önlenmeye çalışılırken, diğer yandan da sadece nesne adının bilinmesi gibi özel durumların da çözümü aranmıştır.

Nesne adı çözümleme işlemi bir nesne talep edildiğinde, ancak erişim yetkisi yerel görevin erişim yetkisi deposunda bulunmadığı zaman gerçekleştirilir. Bu durumda erişim yetkisi AGS'ten talep edilir ki, o da kendi erişim yetkisi deposundan biraz önce anlattığımız algoritma ile arar, ve bulursa talep eden göreve iletir. Erişim yetkisi'nin yerel depoda bulunma işlemi de aynı algoritma ile gerçekleştirilir.

Erişim Denetimi

Bir istek uygun bulunduğu Kullanımda tablosuna yüklenen nesneye ait bilgileri taşıyan bir kayıt yazılır. Eğer istek bir nesne yüklenmesi için ise NS'e iletir. Bu durumda yükleme işleminin sonucu NS tarafından istemciye gönderilir. Bir istemci aynı zamanda birden fazla kalıcı nesneye erişebilir. KGS'deki erişim denetimi ve güvenlik mekanizmaları tüm

nesneyi kapsamaktadır. Bir nesnenin alt bölümlerini ayrı ayrı denetleyebilecek daha küçük kapsamlı bir güvenlik yoktur.

Erisim tutarlılığı konusunda pasif (sadece veri) ve aktif (veri ve metodlar) için değişiklikler vardır. Aktif nesne aynı anda tek isteğe yanıt verebileceği için senkronizasyon problemi oluşmaz. Pasif bir nesne ise birden fazla istemci, yani KGS-C programı tarafından paylaşılabilir, bu nedenle pasif nesnelere erişimde erişim denetimi konusu özel olarak ele alınmak zorundadır. Pasif nesne için yapılan bir istek geçerlilik denetiminden geçtikinde, AGS Kullanımda tablosundaki nesne için eklenen satırı Tablo 1'deki değerlerle günceller. Aynı nesne için yeni bir istek geldiğinde halen kayıtlı olan erişim düzeyi ve durum değişim kuralları kullanılarak istegin karsılanıp karsılanamayacağı belirlenir. Eğer erişim mümkün değilse AGS istemci nesneye bir red mesajı gönderir. Bir nesneye erişim hakkı kazanmış olan görev isı bittiginde AGS'e bildirerek o nesne için erişim düzeyini sıfırlar, yani Kullanımda tablosundaki Durum alanını "no" olarak değiştirir.

Tablo 1. Erisim haklari geçiş tablosu

no→ro	ro→no	sa→no	rw→no	rwd→no
no→sa	ro→sa	sa→ro	rw→ro	rwd→ro
no→rw	ro→rw	sa→sa		
no→rwd	ro→rwd			

(NO access, ReadOnly, Shared Access, ReadWrite, ReadWriteDelete)

Nesne Sunucusu (NS)

Nesne sunucusu(NS), KGS'in kalıcı nesne deposudur. Fiziksel olarak ayrı bir sunucu görev olarak gerçekleştirilmiştir. Nesne sunucusu aktif ve pasif nesnelere yüklemeye ve saklama işlemlerini gerçekleştirir.

Bir yüklemeye işlemi istegi aldığında, NS önce istegin bir aktif nesne için mi yoksa bir pasif nesne için mi olduğunu belirler, sonra da uygun yüklemeye işlemini gerçekleştirir. NS sadece AGS'ten gelen istekleri karşıladığı için erişim yetkileri ve senkronizasyon konularında bir çözüme ihtiyaç duymaz.

Bellekteki birden fazla nesnenin tutarlılığı gölge nesne mekanizması ile gerçekleştirilir. Tüm nesnelere bellekte orjinal ve değişmiş halleri olmak üzere iki şekilde saklanır. Bir kesinleştirme işlemi gerçekleştirildiğinde değişmiş versiyonlar orjinal değerlerin üzerine kopyalanır ve tüm nesne değerleri dosya sistemine kaydedilir. Bu mekanizma aracılığı ile aynı istemcinin yerel adres uzayında bulunan birden fazla pasif nesnenin tutarlılığı korunabilir.

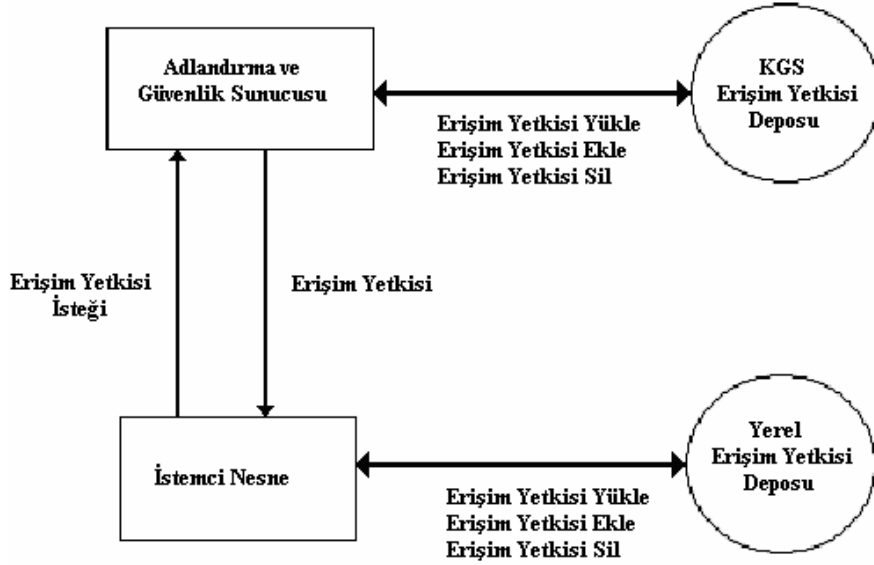
Aktif nesnelere yapılan taleplerde ise farklı konular öne çıkar. Bir istemci nesne aktif nesneden yaptığı istek kapsamında bir değer değişikliğine neden olursa bu değişiklikleri kesinleştirmek için de kesinleştir/geriye döndür mesajları gönderebilir.

Tutarsız bir veritabanı yaratma riskini azaltmak için gölge dosya tekniği kullanılmıştır. Gölge dosya tekniğinde değişen bir nesneye ait bilgileri içeren bir dosya önce farklı bir dosyaya yazılır. Dosyaya yazma işlemi tamamlandıktan sonra tüm dosya orjinal dosyaya kopyalanır. Bu yöntem yazma işleminin başarımını düşürdüğü için bir seçenek olarak sağlanmıştır ve NS çalıştırılırken bir parametre ile verilir.

Kalıcı nesnelere uzun dönemli olarak disk üzerinde saklanırlar, ve NS tarafından birincil belleğe yüklenirler. Birincil belleğe yüklenen bir pasif nesne kök nesnesi ile temsil edilir. Kök nesne, program içinde bir değişkenle ilişkilendirilmiştir ve program komutları tarafından üzerinde işlem yapılabilir (Şekil 2, pAdAgac). Diğer nesnelere kök nesne ile işaretçiler aracılığı ile bağlantılıdır. İstemci nesnelere talep ettikleri nesnelere kök nesnesinin fiziksel adresine sahip olurlar, ve bu adres aracılığı ile pasif nesne içindeki diğer bilgilere ulaşırlar.

Her kalıcı nesne grubu ayrı bir dosyada saklanır ve dosya içinde homojen bir yapı vardır. Bu gruplar kalıcı veritabanları olarak adlandırılırlar. Kalıcı nesnenin tip bilgisi kalıcı nesne dosyasının başlık bilgileri bölümünde saklanır. Tamsayı ve karakter gibi basit veri

tipleri dogrudan baslik bilgileri içine dosyalarda saklanip baslik bölümünde atifta konulurken, karmasik kullanıcı tip tanımları ayrı bulunulur.

Sekil 10. Erisim yetkileri depolari

Aktif Nesne Gerçeklenmesi

Aktif nesnelere (AOB) KGS'nin bir parçası değildir. Aktif nesnelere, kalıcı sunucu görevleridir ve kendileri de aynı zamanda programcılar tarafından yaratılan birer istemci nesnedir.

Aktif nesnelere önemli bir özelliği, KGS tarafından desteklenmeleridir. KGS önceden geliştirilmiş olan bir kalıcı aktif nesneyi ihtiyaç olduğunda seffaf bir şekilde yükler. Aktif nesnelere erişimin yetki denetimi pasif nesnelere olduğu gibi, AGS tarafından gerçekleştirilir. Aktif nesnelere istemci nesne yöneticisini (INY) ve nesnelere haberleşme sistemini (NH) kullanırlar. İstemci nesnelere gelen istek mesajlarını karşılayan bir arayüz işlevi aktif nesne kütüphanesi tarafından sağlanmaktadır. Bu kütüphane haberleşme ve erişim tutarlılığı hizmetlerini ve sunucu işlem döngüsünü içerir.

KGS Güvenlik Mimarisi

KGS'de nesnelere erişim güvenliği erişim yetkilerine dayanmaktadır.

KGS erişim yetkisi yapısı ID'ler, kalıcı nesne adı, bu erişim yetkisi ile verilen haklar ve CRC

gibi alanlardan oluşur. Her yapılan istekle beraber istemci tarafından AGS'ye sunulan her erişim yetkisinin önce istemci nesne için olup olmadığı kontrol edilir.

Her istemci nesnenin AGS tarafından işletilen erişim yetkisi deposunun yanında kendi deposu vardır (Şekil 10).

AGS her erişim yetkisi'nin geçerliliğini ve talep edilen nesnenin erişim kısıtlarını kontrol ettikten sonra sağladığı yetkilerin gereği işlemleri gerçekleştirir. Yetki denetimi üç aşamalı olarak gerçekleştirilir; İletilen erişim yetkisi istemci nesnenin kullanımına uygun mu, iletilen erişim yetkisi talep edilen nesne için mi ve erişim yetkisi içeriği orijinal mi? Böylece istemcilerin sadece kendi kullanımlarına açık olan erişim yetkileri kullanmaları garanti altına alınmıştır.

Basarım

KGS'nin basarımını iki değişik açıdan incelemek yararlı olacaktır; program geliştirme ve program çalıştırma.

Ölçüm için geliştirilen programlar bir ağaç yapısını yükler, istenildiğinde alfabetik olarak listeler ve yeni düğümler ekler. Ölçüm için ağaç yapısının ortalama yükleme zamanı program

içine eklenen küçük bir kod parçası ile mikrosaniye cinsinden hesaplanmıştır.

Demo1.c programı KGS üzerinde çalıştırılmıştır. Demo11.c programı ise tüm fonksiyonları içinde barındırır ve Linux üzerinde çalışmaktadır. Tablo 2’de program satır sayısını Tablo 3 ve 4’de ise yükleme süresi ile veri gösterme süresi ölçümlerini bulacaksınız.

Tablo 2’deki kazanç demo1.c’de nesne yükleme ve kaydetme ilkellerinin KGS tarafından sağlanması, buna karşın demo11.c’de bu fonksiyonların programcı tarafından gerçekleştirilmesinden kaynaklanmaktadır. İki programın kaynak kodları, tablo 2’de gösterilen farkı yaratan ilkeller ve fonksiyonlar farklı renkte gösterilmiş olarak, Ek-2’de mevcuttur.

Tablo 2. KGS programı satır sayısı karşılaştırmalı ölçümü

Program Adı	Program Satır Sayısı
Demo1.c	130
Demo11.c	171
KAZANÇ	%24

Tablo 3’de görülen yükleme zamanları arasındaki fark demo1.c’nin istemci/sunucu mimarisinde çalışmasına ve ek güvenlik katmanına karşın, demo11.c’nin işletim sistemi üzerinde çalışan ve tüm fonksiyonları kendisi gerçekleyen bir program olmasından kaynaklanmaktadır. Yükleme sonrasında nesne üzerinde yapılacak işlemler konusunda ise KGS ile yazılan program ve diğeri arasında hiç bir yöntem farkı yoktur. Yani, KGS üzerinde yazılan bir programda nesnelere bir kez yüklendiğinde diğer program değişkenleri ile aynı şekilde işlem görmektedirler (Tablo 3). Bu özellik nedeniyle örnek programlarımız demo1.c ve demo11.c’nin nesne yükleme ve yazma dışındaki bölümleri aynıdır.

Tablo 3. KGS programı veri gösterim süresi karşılaştırmalı ölçümü

Program Adı	Pentium (ms)	Pentium IV (ms)
Demo1.c	4584	95

Tablo 4’de görülen ölçümlerde dikkat çekici olan nokta ölçümün yapıldığı bilgisayar sisteminin performansına bağlı olarak sürelerin önemli ölçüde kısalmasıdır. Bilgisayar sistemlerinin daha da hızlanması ile KGS’nin kullanımı ile oluşan yükleme performansı dezavantajı önemini yitirmekte, buna karşın programlamayı kolaylaştırma özelliği devam etmektedir.

Tablo 4. KGS programı nesne yükleme süresi karşılaştırmalı ölçümü

Program Adı	Pentium (ms)	Pentium II (ms)	Pentium IV (ms)
demo1.c	3508	797	199
demo11.c	1907	352	208

Sonuç

KGS genişletilebilir sistemler için kalıcı nesnelere dayanan yeni bir model önermektedir. Bu modelde veri işleme yeteneğine sahip olan görevler ve veriler kalıcı nesnelere olarak ele alınmakta ve tek bir arayüz ile işlenmektedir. Sistem tanımı aktif, pasif ve statik nesne tanımları ile rekürsif olarak geliştirilebilmektedir. Bu basit ama güçlü model sistem tasarımının anlaşılmasını ve yeni yazılımların geliştirilmesini kolaylaştırmaktadır. KGS’de sunucu işlevlerinin geliştirilmesi standart bir arayüz ve kütüphanelerle destekleniyor, böylece KGS, programcıların birer sunucu olan aktif nesnelere geleneksel sunucu programlamasından farklı olarak daha kısa sürede geliştirebilmelerini sağlıyor.

Gelisen donanım yetenekleri sayesinde KGS gibi sistemlerle sağlanan yeni olanakların sistem başarımında neden oldukları olumsuz etki büyük ölçüde ortadan kalkmaktadır. Bu nedenle sistem karmaşıklığını azaltıcı ve yazılım geliştirmeyi hızlandıracak yeni çalışmaların giderek yaygınlaşacağı beklenilmektedir. Program geliştirmeyi kolaylaştırma konusunda önemli bir araç olan geliştirme araçları da bundan sonra yapılabilecek bir çalışmadır.

Kaynaklar

- Atkinson, M. P., Bailey, P. J., Chisholm, K. J., Cockshott, P. W. ve Morrison, R. (1983). An Approach to Persistent Programming, *The Computer Journal*, **26**, 360 - 365.
- Atkinson, M.P., Daynès, L., Jordan, M.J., Printezis, T. ve Spence, S. (1996). An Orthogonally Persistent Java, *ACM SIGMOD Record*, **25**, 4, 68 – 75.
- Bershad, B. N., Savage, S., Pardyak, P., Sirer, E. G., Fiuczynski, M. E., Becker, D., Chambers, C., Eggers, S. (1995). Extensibility, Safety and Performance in the SPIN Operating System, *Proceedings of the Fifteenth ACM Symposium on Operating Systems Principles*, 267-284, ABD
- Booch, G. (1989). *Object Oriented Design*, 580 sh., The Benjamin/Cummins Publishing Company Inc., California.
- Chase, J. S. (1995). An Operating System Structure for Wide-Address Architectures, *Doktora Tezi*, University of Washington, Seattle, WA.
- Cockshot, W. P., Atkinson, M. P. ve Chisholm, K. J. (1984). Persistent Object Management System, *Software- Practice and Experience*, **14**, 49-71.
- Dasgupta, P., LeBlanc, R. J., Ahamad, M. ve Ramachandran, U. (1991). The Clouds Distributed Operating System, *IEEE Computer*, **18**, 34-43.
- Dearle, A., de Bona, R., Farrow, J., Henskens, F., Lindstrom, A. ve Rosenberg, J. (1993). Grasshopper: An orthogonally persistent operating system, *Teknik Rapor/GH-10*, University of Adelaide, Adelaide, Australia.
- Dearle, A. ve Hulse, D. (2000). Operating system support for persistent systems: past, present and future, *Software - Practice and Experience*, *Special Issue on Persistent Object Systems*, **30**, 4, 295-324.
- Eliot, J. ve Moss, B. (1990). Design of the Mneme Persistent Object Store, *ACM Transactions in Information Systems*, **8**, 2, 103-109.
- Heiser, G., Elphinstone, K., Vochtelloo, J., Russell, S. ve Liedtke, J. (1998). Implementation and Performance of the Mungi Single-Address-Space Operating System, *Software: Practice & Experience*, **28**, 901-928.
- Gibbs, W. W. (1994). Software's Chronic Crisis', *Scientific American*, Eylül, 72-81.
- Mössenböck, H., ve Wirth, N. (1991). The Programming Language Oberon-2, *Structured Programming*, **12**, 179-195.
- Kemikli, E. ve Erdogan, N. (1997). Persistent Operating Systems., *Proceedings of the 12th International Symposium on Computer and Information Sciences (ISCIS XII)*, 76 – 84, Antalya.
- Kemikli, E. ve Erdogan, N. (1998). Persistent Operating Systems, *Proceedings of the 9th Mediterranean Electrotechnical Conference (MELECON 98)*, 1304 – 1307, Tel-Aviv.
- Kemikli, E. ve Erdogan, N. (1999). Extendible Persistent System, *Proceedings of 3rd WSES/IEEE/IMCS International Conference on Circuits, Systems, Communications and Computers (CSCC'99)*, 4971 – 4974, Atina.
- Kemikli, E. ve Erdogan, N. (2002). Augmenting Object Persistency Paradigm for Faster Server Development, *Lecture Notes in Computer Science*, **2457**, 327-335
- Richardson, J. E. ve Carey, M. J. (1989). Persistence in the E Language: Issues and Implementation. *Software-Practice and Experience*, **19**, 1115-1150.
- Richardson, J. E. (1989). E: A Persistent Systems Implementation Language, *Doktora Tezi*, University of Wisconsin-Madison, Wisconsin.
- Shapiro, M. (1990). Object-Support Operating Systems, *Position paper for Workshop on Operating Systems and Object Orientation at ECOOP-OOPSLA*, Ottawa.
- Shapiro, M. (1991). Soul: an object-oriented OS framework for object support, *Proceedings of Operating Systems for the nineties and Beyond workshop*, 251 – 255, Dagstuhl Castle.
- Shapiro, M., Gourhant, Y., Habert, S., Mosseri, L., Ruffin, M. and Valot, C. (1989). SOS: An Object Oriented Operating System- Assessment and Perspectives, *Computing Systems*, **2**, 287-337.
- Shapiro, M., Gautron, F. ve Mosseri, L. (1989). Persistence and Migration for C++ Objects. *Proceedings of the European Conference on Object-Oriented Programming (ECOOP'89)*, 191 – 204, Nottingham.
- Tanenbaum, A. S. (1992). *Modern Operating Systems*, 728 sh., Prentice Hall International, New Jersey.